

FARSKÝ LIST

8. júl – 14. júl 2024, číslo 557

Gréckokatolícka cirkev, farnosť Čičava, Čičava 38, 09301

Tel.: 0911/711488, o.martinlaban@gmail.com

Kresťanstvo Robinsona Crusoa

Na počiatku je Boh, blažený nekonečne sám v sebe, aj svätý i Boh sám v sebe.

Tu musíme začať aj my. Najprv si musíme ujasniť, pochopiť a porozumieť a osvojiť kresťanstvo sami osebe, sami v sebe. Ako knižný Robinson Crusoe, ktorý bol sám na opustenom ostrove. Nemohol nikomu slúžiť, nikoho evanielizovať, nebol tam žiaden kostol, žiadna Eucharistia, žiadne spoločenstvo, nebolo tam vôbec nič. Mohol byť kresťanom aj v takejto situácii? Iste hej. A ako? Presne tak ako Boh na samom Počiatku, či dokonca pred ním: sám v sebe, sám osebe. Tak, ako Otec, Syn a Duch v Trojici sami medzi sebou, tak aj on, len sám s Bohom, len medzi sebou a Bohom.

Keď bol Ježiš pokrstený, odišiel na štyridsať dní na púšť do samoty - možno aj preto, aby ako človek nám vo všetkom podobný a teda aj v tomto, si sám v sebe ujasnil a akosi uchopil synovstvo. Aby sa naučil byť synom sám v sebe pred Otcom v Duchu prv, než nim bude uprostred zástupov.

Keď sa obrátil Pavol, tiež odišiel na dva roky do samoty v Arábii - možno práve z toho istého dôvodu.

Najprv musíme Božie synovstvo prijať a skutočne sa synmi stať a byť nimi sami v sebe, sami osebe, len medzi nami a Otcom skrze Krista v Duchu, nezávisle od všetkého vonkajšieho a všetkých ľudí. Najprv musíme my sami presne vedieť a uchopiť, kto sme, kto sme sami v sebe, v Bohu. Najprv sa tým musíme stať, obliecť si to. Potom až môžeme ísť a byť tým, prosto tým byť aj uprostred sveta a ľudí - ale už nedotknutí

ani svetom, ani ľuďmi, pretože už vieme, kto sme.

Ach, ako by sa nám zišla púšť. Ak nie dva roky, tak aspoň štyridsať dní. A ak nie štyridsať dní, tak aspoň pár, týždeň alebo aspoň tri dni, ako Ježiš v hrobe, tak aj my v tichu a samote a noci zomretia starého a narodenia sa nového...!

Čo to teda znamená, byť synom, byť kresťanom? Sám osebe? Bez všetkého ostatného, ešte prv, než prídu na rad ľudia a svet a liturgia a spoločenstvo a služba a apoštolát a všetko to ostatné? Len sami v sebe a sami osebe, v Bohu a pred Bohom? Ako by mohol Robinson byť katolíkom na opustenom ostrove? Ako môžeme byť katolíkmi takto my? Čo nás robí, urobí katolíkmi ešte prv, než príde na rad to všetko ostatné?

Kresťanstvo Robinsona Crusoa II

Čo teda? Čo znamená, byť synom sám osebe, iba v Bohu?

Znamená to, byť vzkriesený. Prijatť vzkriesenie a vstať z mŕtvych. A začať na všetko hľadiť a o všetkom zmyšľať - a v prvom rade o sebe samom - ako niekto, kto už zomrel, zomrel svetu a zomrel starému životu, tomu, čím bol (lebo bez smrti niet vzkriesenia a vzkriesenie nie je oživenie starého, ale stvorenie nového) a teraz už je človek vzkriesený, ktorý už ničím a nijako nenáleží svetu ani ničomu, čo bolo predtým. "Veď ste zomreli a váš život je s Kristom ukrytý v Bohu. A keď sa zjaví Kristus, váš život, vtedy sa aj vy zjavíte s ním v sláve." (Kol 3, 3-4), píše Pavol - to preto, že ešte

chvíľu zotrávame v cudzine sveta a v cudzine tela, ktoré samo ešte nezomrelo a preto ešte samo vzkriesené nie je ani oslávené. "Kto ma vyslobodí z tohoto tela smrti?" (Rim 7, 24), volá Pavol. A hneď si aj sám odpovedá: "Túžim zomrieť a byť s Kristom, a to by bolo oveľa lepšie," (Flp 1, 23), hoci "zostať v tele je zasa potrebnéjšie pre vás." (Flp 1, 24). Lebo keď telo zomrie tak, ako už predtým zomrelo naše srdce, my sami, bude aj ono vzkriesené tak, ako sme už vzkriesení my sami a konečne budeme s ním a v ňom celí oslávení. Čo už len môže byť od toho lepšie? A tak to s radosťou a túžbou očakávame, hoci z lásky k druhým sa nezdráhame ešte ostať vo väzení v "tele smrti" vo svete. Ale to už je obeta. Obeta z lásky, akou bolo aj Vtelenie Krista. Apatheia a atharaxia voči svetu – lebo sme už zomreli svetu aj pozemskému životu. Hesychia, pretože náš život je s Kristom ukrytý v Bohu a už nemáme žiadne obavy o dnešok ani o budúcnosť, oboje je isté v Bohu. A potom odpustenie voči všetkým a všetkému, ľuďom, svetu,... A milosrdenstvo, verná a oddaná prajná láska, ochota prijať, podporiť a mentorovať, učiť každého, kto k nám s touto túžbou (ako kedysi ku Kristovi) príde. A to je už postoj nebeských ľudí, nejaký čas ešte prebývajúcich vo svete – práve kvôli tomuto. Ale počiatok a základ je v tomto: zomretý svetu a vzkriesený v Nebi. Presťahovaný, definitívne a úplne, zo sveta do Kráľovstva, zo zeme do Neba – aj keď telo sa k tomuto ešte len pridá...

Kresťanstvo Robinsona Crusoa III

=====

Tak teda dobre. Som mŕtvy svetu. Žijem srdcom už v Nebi, nakoľko to v tele je

možné a nakoľko sami Nebo prijímať dokážeme a znášame. Čo ďalej? Ako sa to v praxi prejaví?

To, že som zomrel svetu a zemi, ma robí konečne SLOBODNÝM, pretože už v ničom nie som sluha ani otrok ničoho vo svete, veď sama smrť tela je mi zisk a očakávam ju, slovami liturgie, ako blaženú nádej. "Túto slobodu nám vydobyl Kristus. Stojte teda pevne a nedávajte sa znova zapliahnúť do jarma otroctva." (Gal 5, 1)

To, že som vzkriesený a už v Kráľovstve (či skôr som sa Kráľovstvom, jeho časťou stal) ma volá k DOKONALOSTI a k dokonalému dobru. K tomu som bol oslobodený. Odtiaľ plyní blaženosť a rozkoš Neba, z dokonalosti, čiže dokonalého dobra v zmysle, že všetko u mňa dosahuje svoju plnosť a stáva sa tým, čím naozaj je a takým, akým naozaj byť má. Ako hovorí Písmo, "radujte sa, zdokonaľujte sa, povzbudzujte sa navzájom, rovnako zmyšľajte, žite v pokoji a Boh lásky a pokoja bude s vami. Budujte sami seba na svojej presvätej viere a modlite sa v Duchu Svätom." (2Kor 13, 11; Júd 1, 20).

A nakoniec to, že moje telo ešte ostáva na zemi, ma vedie k záväzku DELIŤ SA, prijímať každého, kto chce žiť rovnako, učiť ho, zdieľať sa ním to, čo sám žijem. Ako hovorí Ježiš, "Choďte a hlásajte: "Priblížilo sa nebeské kráľovstvo." Chorých uzdravujte, mŕtvych krieste, malomocných očisťujte, zlých duchov vyhánajte. Zadarmo ste dostali, zadarmo dávajte." (Mt 10, 7-8). A nakoniec z toho sa rodí cirkev, spoločenstvo slobodných, v ktorom sa završuje, zdieľa a žije táto dokonalosť.

Bober na Devíne – dedičstvo Cyrila a Metoda túžime v dialógu a v snahe o jednotu v rozmanitosti prinášať do sveta

V areáli hradu Devín v Bratislave sa 5. júla konali celonárodné oslavy 1161. výročia príchodu svätých Cyrila a Metoda. O 20.00 h sa začalo podujatie s názvom Posolstvo Cyrila a Metoda.

Prítomný bol aj prezident Slovenskej republiky (SR) Peter Pellegrini, bývalí prezidenti, premiér SR Robert Fico, iní ústavní činitelia, diplomati, ako aj predstavitelia cirkví, zástupcovia verejného, kultúrneho a akademického života.

Medzi hosťami bol apoštolský nuncius na Slovensku Nicola Girasoli. Za Konferenciu biskupov Slovenska (KBS) bol prítomný Mons. Bernard Bober, košický arcibiskup metropolita a predseda KBS, ako aj niektorí ďalší biskupi.

Na deň slávnosti svätých Cyrila a Metoda, ktorý je zároveň štátnym sviatkom, si pripomíname Apoštolov Slovanov zo Solúna, ktorí priniesli na územie Veľkej Moravy kresťanskú vieru. Vďaka vytvoreniu písma, prekladom Svätého písma, bohoslužobných kníh i svetských textov položili základy vzdelanosti a kultúry. Svätí Cyril a Metod sú patróni Slovenska a spolupatróni Európy. Prinášame plné znenie príhovoru Mons. Bernarda Bobera, košického arcibiskupa metropolitu a predsedu KBS.

Mons. Bernard Bober:

Vážený pán prezident, bývalí prezidenti, vážený pán premiér a členovia vlády SR, podpredseda parlamentu i jeho členovia, excelencie, pán apoštolský nuncius, otcovia a bratia arcibiskupi metropoliti, predstavitelia politického, kultúrneho, náboženského i spoločenského života,

vzácní hostia, drahí veriaci a všetci obyvatelia Slovenska!

Mnohí z vás dobre vedia, že som srdcom východniar žijúci v Košiciach. Dnes k vám ale prichádzam zo starobylej Nitry, kde sa dopoludnia konala duchovná oslava svätých Cyrila a Metoda, ktorí v roku 863 prišli na územie našich predkov. Ako Slovák sa cítim doma i na západe našej krásnej vlasti.

V tento sviatočný večer mám príležitosť všetkých vás pozdraviť z tohto významného miesta, ktoré môžeme právom považovať za autentický a historický odtlačok Veľkej Moravy. Svätých bratov zo Solúna vnímame ako tvorcov a zakladateľov našej jazykovej, kultúrnej, vzdelanostnej, náboženskej i poetickej učenosti. Veď sú to oni, ktorí priniesli do života našich slovanských predkov právo, poriadok, kultúru, jazyk, písmo, vzdelanie a zvlášť kresťanskú vieru v Boha.

Devín je naozaj kultové miesto našich predkov i našich národných buditeľov, medzi ktorými sa vynímajú veľavýznamní štúrovci a bernolákovci. Je to posvätné miesto aj nás všetkých, ktorí sa v súčasnosti hlásime k múdrosti dejín, k hrdinstvu mnohých obiet pre vlasť a národ, k hodnotám viery, pravdy a slobody. Vzdávam hold a vyjadrujem obdiv vďačnosti všetkým ľuďom našej krajiny, ktorí nepretržite po stáročia obetavo budovali túto našu drahú vlasť až po súčasnosť. Len pred pár dňami sme sa my katolícki biskupi Slovenska vrátili z mesta Ríma, kde sme boli na služobnej a pracovnej návšteve Vatikánu, ktorá sa volá Ad limina apostolorum. Spoločne sme v Ríme mimo iného navštívili tiež hrob sv. Konštantína Cyrila v Bazilike sv. Klementa. A slávili sme posvätnú bohoslužbu v hlavnej mariánskej Bazilike Santa Maria Maggiore, v ktorej naši

vierozvestcovia pri svojej návšteve Ríma obhajovali staroslovanskú liturgiu. Vrcholom našej návštevy však bolo osobné stretnutie s pápežom Františkom, ktorý si veľmi živo a milo spomína na svoju niekdajšiu návštevu našej krajiny. O nej vtedy doslova povedal: „Slovensko, je jedna báseň!“

Využívam dnešnej sviatočnej príležitosti, aby som vám tlmočil pápežovu priazeň k našej krajine a odovzdal vám jeho najsrdečnejšie pozdravy.

Ctení přítomní a vážení spoluobčania, vďaka obetavej misii svätých Cyrila a Metoda a ich nasledovníkov, mnohí našli v kresťanstve zmysel svojho života, práce a viery v Boha. Cesta viery a lásky k Bohu a blíznym je púťou šťastia a životnej radosti človeka. Zo

srdca prajem každému, aby po tejto ceste kráčaľ a tvoril hodnoty pre každý deň. Som vďačný organizátorom tohto podujatia za to, že našim slovanským apoštolom vzdali národno-kultúrny hold, ako aj za možnosť prihovoriť sa. Cirkev stála a stojí pri obyvateľoch Slovenska a je tvorkyňou vzácných duchovných hodnôt našej krajiny. Je pokračovateľkou náboženského, kultúrneho a sociálneho dedičstva svätých Cyrila a Metoda, ktoré túži v dialógu a v snahe o jednotu v rozmanitosti prinášať aj do súčasného sveta.

V modlitbe vyprosujem a z celého srdca prajem: Boh žehnaj Slovensko a všetkých jeho obyvateľov!

Ďakujem vám za pozornosť!

	Čičava	Komárany	Merník
	<i>Svätý veľkomučeník Prokop</i>		
Po 8.7.	18.00 *ZBP Marta (r. Tkáčová) 80r.		
Vt 9.7.	<i>Svätý hieromučeník Pankrác, tauromeský biskup</i>		
	18.00 + Alžbeta (r. Gerová)		
St 10.7.	<i>Prepodobný otec Anton Pečersko – Kyjevský</i>		
		18.00 Večiereň s. 58, 591, 603	
Št 11.7.	<i>Svätá všechváľna mučenica Eufémia; odchod do večnosti blaženej Olgy, kyjevskej kňažnej, pri svätom krste nazvanej Helena</i>		
	18.00 Večiereň s. 58, 589, 603, 595		
Pi 12.7.	<i>Svätí mučeníci Proklos a Hilarios; prepodobný otec Michal Maleinský</i>		
	18.00 + Juraj (r. Husarová)		
So 13.7.	<i>Zhromaždenie k svätému archanjelovi Gabrielovi; náš prepodobný otec Štefan Svätosávsky</i>		
		19.00	17.30 *za farnosť
Ne 14.7.	Ôsma nedela po Päťdesiatnici <i>Pamiatka svätých otcov prvých šiestich ekumenických snemov</i>		<i>Zbierka Svojpomocný fond – pre farnosti</i>
	11.00 *ZBP Igor s rod. (r. Ragančíková)		

Úmysel modlitby: za mier na Ukrajine a vo svete.